

Ce-am avut și ce-am pierdut

Evorba despre banii europeni, dar nu despre prezumtiva sumă de 48 de miliarde, invocată de premierul Ponta, ci despre cele vreo 34 de miliarde, pe care le aveam alocate de UE pentru intervalul 2007-2013. Poate părea greu de crezut dar, din această imensă sumă aflată la dispoziția României în plină criză mondială, nu am fost în stare să tragem decât 5,5 miliarde! Bilanțul absorbției fondurilor europene este, deci, absolut rușinos, vorbind de la sine despre capacitatea tuturor guvernărilor care s-au succedat la Palatul Victoria, din 2007 până astăzi. Deși n-a fost Cabinet și nici combinație politică la guvernare care să nu fi inclus cam tot ce se consideră reprezentativ pentru scena politică autohtonă. Deci, prin prisma neputinței de a atrage fondurile europene, vorba aia, toți o apă și-un pământ! Fenomenul, pentru că este un fenomen autentic, pare inexplicabil, având în vedere existența unor economiști veritabili și experimentați în toate aceste formațiuni politice. Și-atunci?! Un posibil răspuns, mereu mai vehiculat în culise, face trimitere la indiferența „băieților deștepți”, care se feresc de fondurile europene ca dracu’ de tămâie, de frica brațului lung al OLAF. Mai ales după ce s-a văzut că cine s-a încumetat s-a ars! Or, dacă „băieții deștepți” se țin departe de borcanul cu miere europeană, nici prelungirile lor din politică nu se mai înghesuie la proiecte pentru atragerea miliardelor de care România are atâta nevoie. Așa că ne-am tot împrumutat, ceea ce mă duce cu gândul la o zicere a lui Douglas Casey, faimosul analist financiar american, care spunea că „Ajutorul extern trebuie înțeles ca un transfer de bani de la oamenii săraci din țările bogate, la oamenii bogați din țările sărace!” Nu credeți că ni se cam potrivește și nouă? Concluzia e că, înainte de a ne certa pe ce bani ne-a alocat Consiliul European pentru intervalul 2014-2020, ar trebui să ne grăbim să băgăm în traistă grămada de miliarde de euro pe care n-am reușit să o luăm până acum. Iar dacă am însuma ceea ce ne-a rămas de cheltuit cu cele aproape 40 de miliarde din viitorul buget, rezultă că, de acum și până în 2020, România ar avea la dispoziție circa ...70 de miliarde de euro, din care rezultă o medie de aproximativ 7 miliarde pe an. În consecință, ca să mă întorc la controversa momentului, problema noastră nu e dacă am mai fi putut smulge la Consiliul European încă vreo 9 miliarde teoretice, ci dacă vom fi în stare să atragem în viitorul șeptenal câte 7 miliarde anual. Altfel spus, în fiecare an mai mult decât am reușit să cheltuim în toți ultimii 7 ani, de unde și potriveala cu vechea vorbă „Ce-am avut și ce-am pierdut”!

Horia Alexandrescu